wõtta kindlaks nõuuks, wiina-joomist täiest maha jätta! Sest üksi siis, kui ja seda eksitawat ja hukkatusele saatjat jooma-aega täiest maha oled jätnud, wõid ja tema eest julge olla.

Ükski elajas ei joo ennast joonuks; aga inimene, keda Jumal oma pale järele loonud, teeb seda. Ta alandab ennast sellepärast elaja alla, ta hukkab kõik ära, mis Jumalikust kujust tema sees oli. Joodik wähendab omma rammu, segab oma mõistust, nõrgestab oma meelt, teeb kõik paremad tundmised oma sees nüriks ja heidab oma hinge seesuguse hirmsa tuimuse sisse, et igawesest õnnistusest ka enam ühtegi ei küsi. Et joodiku terwis nurja läheb, et tema perekonna õnn ja nõuukas olemine kaduwad, et tema naisel ja lastel, tema wanematel ja sugulastel tema pärast südame walu on: se kõik on jo hirmus, wäga hirmus. Aga kõige hirmsam ta weel ei ole. Kõige hirmsam on see, et joodik oma

hinge õnnistuse ärajoob ja wiina sisse äraupputab. Purjes silmad ei wõi juba maapealseid teesi ülesleida, weel wähem igawest elu-teed. Kuule, mis Jumala sõna seie kohta ütleb: „Joodikud ei saa mite Jumala riiki pärima!“ (1 Kor. 6, 10.)

Lugeja! käid ka ehk ka jo selle hirmsa tee peal, keda praegu oleme sinu silma ette seadnud: oh, siis pöõra tema pealt weel sell'samal tunnil tagasi! Alustuses saab sinule selle nõuu täitmine küll nattukene raske olema, aga pea saad sa Jumala abiga wõimust saama ja ära nägema, missuguse hirmsa hukkatuse käest sa oled peasenud. Sest alles nüüd saawad sinu silmad käidud tee kohta lahti minema ja sa saad sagedaste pealegi põlwili maas Jumalat tänama, et Tema oma armu läbi sind joomise-pattu wõimuse alt peastis!

Eesti-ma rahwa Kalender 1874, lk. 30